

ת"פ 61631/07/20 - מדינת ישראל- משרד החקלאות נגד אברהם אבו עיאדה-סלאם אבו עיאדה,קאיד אבו עיאדה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 61631-07-20 מדינת ישראל נ' אבו עיאדה ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט הבכיר ג'ורג' אמורי
מאשימה מדינת ישראל- משרד החקלאות
ע"י עוה"ד אורי סירוטה
נגד
נאשמים
1. אברהם אבו עיאדה-
ע"י עוה"ד אורה צימברג
2. סלאם אבו עיאדה
3. קאיד אבו עיאדה

החלטה

1. בקשה לביטול פסד דין שניתן ביום 23.12.20, בהעדר התייצבות הנאשמים.

2. ביום 27.07.20 הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום המייחס להם ביצוע ריבוי עבירות של שחיטה שלא בבית מטבחיים וללא פיקוח וטרינרי [בניגוד לתקנות 30(א), 48 לתקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), תשכ"ד-1964 ביחד עם בעיף 28 לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985] וזאת בגין כך שבמהלך השנים 2018-2019, במספר הזדמנויות ומועדים שאינם ידועים שחטו הנאשמים, בצוותא, 40 ראשי צאן בחצר ביתם, שלא בבית מטבחיים וללא נוכחות וטרינר, כנדרש על פי הדין.

3. כתב האישום נקבע לדיון ליום 23.12.20.

4. הנאשמים זומנו לדיון ובתיק אישורי מסירה מיום 09.11.20. על פי אישורי המסירה שנערכו על ידי פקיד המסירה גמיל חיאדרה הנאשמים סירבו לקבל את ההזמנות ובוצעה הדבקה.

5. הנאשמים לא התייצבו לדיון ובאותו מועד, 23.12.20, בית המשפט הרשיע את הנאשמים וגזר את

דינם, בהעדרם, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 240(א)(2) ו-240(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. על כל אחד מהנאשמים בית המשפט השית קנס כספי ע"ס 29,200 ₪, שישולם תוך 30 יום.

6. ביום 11.04.21, הגישה עו"ד אורה צימברג בשם הנאשמים בקשה לביטול גזר הדין. לטענתם, לא התייצבו לדיון בשל כך שלא זומנו. נטען, כי גזר הדין הומצא לנאשמים רק ביום 10.03.21 ואילו היה ידוע להם על קיומו של ההליך אזי שהיו מתייצבים לדיון, שכן המדובר בשומרי חוק. נטען, כי הנאשם 1 הינו שייח מכובד אשר היה מתייצב לדיון בשל מעמדו וכבודו כלפי בית המשפט. ביחס לעבירות נטען, כי אין בתיק ראיות לשחיטה שלא כדין ולא ברור כיצד המאשימה קבעה, כי במועדים שונים נעשתה שחיטה שלא כדין. בנסיבות אלו נטען, כי אי ניהול ההליך יגרום לעיוות דין. בתמיכה לבקשה הוגשו תצהירים מטעם הנאשם 1 והנאשם 2.

7. המאשימה בתגובתה עתרה לדחיית הבקשה. לטענת המאשימה הנאשמים זומנו כדין לדיון אך לא התייצבו. לנוכח העובדה, כי המדובר בעבירה מנהלית, הם הורשעו ונגזר דינם בהתאם לסעיף 240 לחסד"פ. לטענת המאשימה טענות הנאשמים בדבר אי הידיעה על הדיון ועל פסק הדין שלחובתם, נסתרות באופן ברור מאישורי המסירה ומיפוי הכח שהוגש לתיק. לטענת המאשימה פסק הדין הומצא לנאשמים ביום 16.01.21, ייפוי הכח שהוגש הינו מיום 04.03.21 והבקשה הוגשה רק ביום 11.04.21, בחלוף המועד הקבוע בחוק ובהעדר נימוק מבוסס שיצדיק את היעדרותם מהדיון ואת השיהוי שבהגשת הבקשה. ביחס לטענת הנאשמים לעיוות דין נטען, כי הנאשמים לא הניחו תשתית עובדתית כלשהי המצביעה על כך שייגרם להם עיוות דין באם לא יבוטל פסק הדין. לעניין זה **נטען, כי תמוהה כיצד הנאשמים טוענים להעדר ראיות כאשר הם לא עיינו בחומר הראיות לרבות בהודאותיהם בחקירה באזהרה.**

8. בתשובה לתגובת המאשימה חזרה עו"ד אורה צימברג על הטענה, כי הנאשמים לא עיינו בחומר הראיות אך זכור להם מה אמרו למפקחים אשר הגיעו לביתם.

דין

9. **דין הבקשה להידחות.**

10. סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, קובע כך:

"(א) **...בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או כעבירות מנהליות או ...יחולו סדרי דין אלה:**

...(1)

(2) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו.

(3) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר. אין בהוראות פסקה זו כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס ובלבד שבהזמנה למשפט צוין כי ניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129א(ג).

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

11. סעיף 130 (ח') לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כך: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

12. הוראת חיקוק זו, ס' 130 (ח) לחסד"פ, מציבה שני טעמים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר: סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או חשש ממשי לעיוות דין שעלול להיגרם לנאשם. על פי הפסיקה, הנטל על המבקש להציג נימוק של ממש המצדיק את אי התייצבותו לדין וכן להציג ראיות להוכחת חפותו ואין די בהעלאת טענה בעלמא לפיה לא בוצעה העבירה. (ראה: רע"פ 9142/01 איטליא סוראיה ואח' נ' מדינת ישראל, רע"פ 4624/13 רוסלן קוזניצוב נ' מדינת ישראל ורע"פ 6165/17 שי סעדא נ' מדינת ישראל).

13. בענייננו, המדובר בעבירה מנהלית, והנאשמים לא עמדו בנטל ההוכחה הנדרש לביטול פסק הדין (הכרעת הדין וגזר הדין).

14. ראשית, ייפוי הכח שהוגש לתיק הינו ביחס לנאשם 1 בלבד.

הבקשה הוגשה בשם שלושת הנאשמים בעוד שייפוי הכח אשר נסרק לתיק כולל רק הסמכה מצד הנאשם 1. כך גם בתיקית "גורמים" ב"נט המשפט" משוייך הייצוג לנאשם 1 בלבד.

15. שנית, לא הוגש תצהיר תמיכה מטעם הנאשם 3. לענין זה בית המשפט מפנה לרע"פ 9142/01 איטליא סוראיה ואח' נ' מדינת ישראל, שם נקבע: "לסיכום: הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך

בבקשתו ככל שהדבר נדרש".

16. **שלישית, בית המשפט לא שוכנע, כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשמים לדין.** מעיון בתיק האלקטרוני עולה, כי הנאשמים זומנו כדין לדין שנקבע ליום 23.12.20. אישורי המסירה מפורטים וחתומים על ידי פקיד המסירה. בתצהירים שהוגשו מטעם הנאשמים 1 ו-2 אין כל התייחסות לרישום לפיו הנאשמים סירבו לקבל את ההזמנה ובוצעה הדבקה.

17. **רביעית, הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בחלוף המועד הקבוע בדין וללא הסכמת התובע, כמתחייב בדין.** בתיק אישורי מסירה מיום 16.01.21 אישורים מפורטים וחתומים על ידי : פקיד המסירה, הנאשם 1 וכן על ידי בני משפחה של הנאשמים 2 ו-3. יפוי הכח שהוגש לתיק (ביחס לנאשם 1 בלבד) נחתם ביום 04.03.21 ומצביע על כך שהנאשם ידע עוד קודם לכן על פסק הדין.

18. **חמישית, אין כל הסבר שמצדיק את השיהוי בהגשת הבקשה.** הבקשה הוגשה בחלוף כ-4 חודשים מיום פסק הדין ובחלוף כ-3 חודשים מאישור המסירה שנסרק לתיק.

19. **שישית, הטענה לעיוות דין לא נתמכה בראיות ונטענה בעלמא.**

הנאשמים לא דאגו לצלם את חומר החקירה ולעין בו, לרבות בהודאותיהם שמסרו תחת אזהרה.

כמו כן, לא הועלתה כל טענה של ממש, הנתמכת בראיות, שיש בה כדי לסתור את העובדות המפורטות בכתב האישום.

בנוסף, אין בתצהירים שהגישו הנאשמים 2 ו-3 כל טענה לגופו של כתב האישום.

20. לנוכח העדר הצדק לאי התייצבות וכן לנוכח השיהוי בהגשת הבקשה והעדר הגנה של ממש, הבקשה לביטול פסק הדין - נדחית.

21. לנוכח התוצאה בית המשפט גם דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין.

22. אין צו להוצאות.

23. המזכירות מתבקשת לשלוח עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"א, 16 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

